

Ερμηνεύοντας τη συμπεριφορά των ζώων

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Ακούμε πολλούς ιδιοκτήτες ζώων τα οποία δείχνουν κάποιες ανεπιθύμητες συμπεριφορές, να λένε τα εξής:

“Η γάτα μου ουρεί στο χαλί! Ξέρω ότι “παίζει θέατρο” αλλά δεν ξέρω τι να κάνω”.

“Ο σκύλος μου με ενημερώνει για το πόσο ενοχλημένος νιώθει από τους επισκέπτες στο σπίτι μου, σηκώνοντας το πόδι του και ουρώντας στη γωνία του κρεβατιού όπου αυτοί κοιμούνται”.

“Ο σκύλος μου επαναστατεί.

Ξέρει ότι δεν πρέπει να σκάβει τρύπες, αλλά άσχετα με το πόσες φορές τον τραβάω στο σημείο εκείνο και του δείχνω τι έκανε, δεν το βάζει κάτω”.

Όταν οι άνθρωποι πιστεύουν ότι τα κατοικίδια τους κάνουν πράγματα απλά και μόνο για να τους εκνευρίζουν, αυτό συχνά μειώνει τη διάθεση των ανθρώπων να ασχοληθούν με το πρόβλημα και προκαλούν συναισθήματα θυμού προς το ζώο.

Προτού καν ξεκινήσουμε να βρίσκουμε τρόπους να αλλάξουμε τη συμπεριφορά, πάντοτε ξεκαθαρίζουμε στους ιδιοκτήτες το τι παρακινεί και τι όχι τη συμπεριφορά ενός ζώου.

Τα ζώα δεν έχουν ένα κώδικα ηθικής του σωστού και λάθους, και δεν είναι μοθηρά. Απ’ ότι γνωρίζουμε, οι άνθρωποι είναι αυτοί που μπορούν να

επικαλεστούν αυτές τις ιδιότητες. Αντίθετα, τα ζώα κάνουν αυτό που έχει αποτέλεσμα γι' αυτά.

Αν το χαλί αποτελεί ένα πιο ελκυστικό μέρος για αφόδευση από ότι το κουτί της άμμου, η γάτα θα επιλέξει το χαλί. Όταν τα σκυλιά ουρούν για να μαρκάρουν την περιοχή τους ως αντίδραση στην παρουσία άγνωστων ανθρώπων, αυτό δεν είναι έκφραση θυμού, αλλά απλά ένας τρόπος να αναδείξουν χαρακτηριστικά έντονα τη μυρωδιά τους, με σκοπό την παρουσία της κατοχής της περιοχής, δηλαδή ότι η περιοχή τους ανήκει.

Τα σκυλιά δεν καταλαβαίνουν ότι το να σκάβουν τρύπες και να μασάνε αντικείμενα έχει ως αποτέλεσμα ζημιά και καταστροφή. Αυτές είναι απλά φυσιολογικές συμπεριφορές που κάνουν τα σκυλιά επειδή διασκεδάζουν και τους αρέσει να τις κάνουν.

Το να δείχνετε σε ένα σκυλί τις “αποδείξεις” και μετά να το τιμωρείτε, δεν μπορεί να έχει επιτυχία στην αλλαγή της συμπεριφοράς επειδή το ζώο δεν το συνδυάζει με την πραγματική συμπεριφορά που έγινε στο παρελθόν.

Η τιμωρία από τον ιδιοκτήτη συχνά δεν κάνει τίποτε περισσότερο από το να διδάσκει το ζώο να κάνει την ανεπιθύμητη συμπεριφορά μόνον όταν ο ιδιοκτήτης είναι απόντες.

Αντ' αυτού, οποιοδήποτε πρόγραμμα διαμόρφωσης συμπεριφοράς πρέπει να λαμβάνει υπόψη του την πραγματική αιτία της κάθε συμπεριφοράς (π.χ. ίσως η γάτα έχει αναπτύξει αποστροφή για το κουτί της άμμου), να περιλαμβάνει τρόπους για την ενθάρρυνση της επιθυμητής συμπεριφοράς για την οποία το ζώο μπορεί να επιβραβεύεται, και αν είναι απαραίτητο, τη χρήση συσκευών οι οποίες έχουν αποτέλεσμα όχι και τόσο ευχάριστες εμπειρίες (π.χ.

χρήση σπρέυ κιτρονέλλας) ακριβώς τη στιγμή που πραγματοποιείται η ανεπιθύμητη συμπεριφορά. Η διαμόρφωση συμπεριφοράς είναι πάντα πιο επιτυχής όταν βασίζεται στην άποψη που έχει το ζώο για τον κόσμο, παρά σε ανθρωπομορφικές ερμηνείες.

Πηγή: ikypros.com